



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา  
ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๖

\*\*\*\*\*

โดยที่เป็นการสมควรให้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วยวินัยนิสิต เพื่อให้นิสิตมหาวิทยาลัยพะเยา เป็นผู้มีความรับผิดชอบ เคารพในสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น มีความประพฤติดี ปฏิบัติชอบ อารมณ์ดีซึ่งเกียรติ ชื่อเสียง มารยาทอันดีงาม และความมีระเบียบวินัยอยู่ในกรอบของคุณลักษณะนิสิตที่พึงประสงค์ของสังคมและของมหาวิทยาลัย จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓ สภามหาวิทยาลัยพะเยา ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงให้ออกข้อบังคับ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยพะเยา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยพะเยา

“คณะ” หมายความว่า คณะวิชา และวิทยาลัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีนิสิตในสังกัด

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีคณะที่นิสิตสังกัดอยู่และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่นิสิตสังกัดอยู่

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตมหาวิทยาลัยพะเยา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีมีอำนาจออกประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

## หมวด ๑

## วินัยและการรักษาวินัย

## ข้อ ๖ วินัยของนิสิตกำหนดเป็นข้อปฏิบัติดังนี้

(๑) นิสิตต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือของคณะอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๒) นิสิตต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยในเวลาที่เข้าชั้นเรียนหรือห้องสอบ หรือติดต่อกับหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย และจะต้องแต่งกายตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดหรือแต่งกายในชุดปฏิบัติการหรือชุดพื้นเมืองตามประกาศมหาวิทยาลัยหรือคณะ

(๓) นิสิตต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำแนะนำ ดักเตือนของอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ ไม่แสดงกิริยาอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ ดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือกระทำการที่ไม่สมควรประการอื่น

(๔) นิสิตต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อสิทธิและหน้าที่ของตนเอง เคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยา มารยาทอันดีงาม ไม่ปฏิบัติตนในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณทั้งของตนเอง บิดามารดา และผู้ปกครองหรือมหาวิทยาลัย

(๕) นิสิตต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคี และก่อเหตุไม่สงบในมหาวิทยาลัย หรือก่อการทะเลาะวิวาทระหว่างนิสิตของมหาวิทยาลัยด้วยกัน รวมทั้งสถาบันอื่นและบุคคลทั่วไป

(๖) นิสิตต้องไม่กระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนและรำคาญหรือเป็นการรบกวนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย หรือการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยหรือคณะ

(๗) นิสิตต้องแสดงบัตรประจำตัวนิสิตได้ทันทีเมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ เพื่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในบริเวณพื้นที่ของมหาวิทยาลัย เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการรับบริการใดๆ ของมหาวิทยาลัย หรือเพื่อความถูกต้องในการพิสูจน์ตัวบุคคลในการทดสอบวัดผลอย่างใดๆ

(๘) นิสิตต้องไม่แสดงออก กล่าวด้วยวาจา เขียนหรือพิมพ์ข้อความ จัดทำสิ่งพิมพ์สิ่งวาดหรือการกระทำประการใดๆ ในสื่อทุกชนิด เพื่อโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อมูลอันอาจทำให้ผู้อื่นหรือมหาวิทยาลัยเสียหาย

(๙) นิสิตต้องไม่ประพฤติผิดศีลธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ หรือประพฤติผิดและเสื่อมเสียในทางชู้สาว

(๑๐) นิสิตต้องไม่สูบบุหรี่ในขณะที่มีการเรียนการสอน การปฏิบัติการ การสอบ หรือในบริเวณที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ และในบริเวณเขตปลอดบุหรี่ตามกฎหมาย

(๑๑) นิสิตต้องไม่จัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ที่ขัดต่อหลักทฤษฎี เสรีภาพ หลักความเสมอภาค ล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทั้งทางร่างกายหรือจิตใจ และจัดกิจกรรม ที่เป็นการฝ่าฝืนประกาศมหาวิทยาลัย หรือกระทรวงศึกษาธิการ

(๑๒) นิสิตต้องไม่กระทำการใดๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนระเบียบการใช้อาคารสถานที่ของ มหาวิทยาลัย เป็นเหตุให้ทรัพย์สิน ผลประโยชน์และความปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลาย หรือเสียหาย

(๑๓) นิสิตต้องไม่นำขนบธรรมเนียมหรือวิธีการอันไม่เหมาะสมมาปฏิบัติภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย

(๑๔) นิสิตต้องไม่จัดการประชุมเพื่อหยุดเรียนหรือจัดการชุมนุมประท้วงเพื่อเรียกร้องต่างๆ ที่มีนิสิตหรือบุคคลภายนอกมาร่วมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย โดยไม่คำนึงถึงระเบียบวินัยนิสิต ระเบียบแบบแผนของมหาวิทยาลัยหรือกฎหมายบ้านเมือง

(๑๕) นิสิตต้องไม่ประพฤติตนหมกมุ่นในอบายมุข การเที่ยวเตร่สถานบริการกลางคืน เป็นอาณัติ หรือมีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๑๖) นิสิตต้องไม่พกพา มีไว้ หรือครอบครองสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ หรือของมีนเมาทุกชนิดภายในมหาวิทยาลัย

(๑๗) นิสิตต้องไม่เล่น มีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการพนันที่ผิดกฎหมายทุกชนิด

(๑๘) นิสิตต้องไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ชกต่อย ทำร้ายร่างกายผู้อื่น หรือแสดงพฤติกรรมในลักษณะนักเลง อันธพาล ก่อความสงบเรียบร้อย

(๑๙) นิสิตต้องไม่มีพฤติกรรมข่มขู่ กลั่นแกล้ง หรือมีเจตนาให้ได้รับบาดเจ็บหรือก่อให้เกิดความเสียหายทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สิน หรือชื่อเสียงของบุคคลอื่น

(๒๐) นิสิตต้องไม่พกพา หรือใช้สิ่งเทียมอาวุธหรือวัตถุอันตรายอื่นใดในที่สาธารณะ

(๒๑) นิสิตต้องไม่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ หรือของมีนเมาทุกชนิดภายในมหาวิทยาลัย หรือดื่มสุรารายนอกมหาวิทยาลัยและก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น หรือส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(๒๒) นิสิตต้องไม่เสพยาเสพติดหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อเสพภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยหรือจำหน่ายสิ่งเสพติดต้องห้ามตามกฎหมายทุกชนิดภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(๒๓) นิสิตต้องไม่กระทำการทุจริตหรือส่อทุจริตในการศึกษาและการสอบ

(๒๔) นิสิตต้องไม่กระทำการทุจริต ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอกทรัพย์ ช่มชู้ บังคับ ชื่นใจ หรือรีดไถบุคคลอื่น อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย หรือเสื่อมเสียชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย

(๒๕) นิสิตต้องไม่เป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน ยุยง ก่อเหตุให้เกิดความวุ่นวายขึ้นภายในมหาวิทยาลัยหรือก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคีระหว่างนิสิต เว้นแต่การใช้สิทธิโดยชอบด้วยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

(๒๖) นิสิตต้องไม่ส่งเสริมเผยแพร่ลัทธิทางการเมืองที่เป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศ

(๒๗) นิสิตต้องไม่กระทำการลามก อนาจาร เผยแพร่สื่อลามกอนาจาร หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่ตนเอง ผู้อื่นหรือมหาวิทยาลัย

(๒๘) นิสิตต้องไม่ครอบครอง พกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรืออาวุธร้ายแรง

(๒๙) นิสิตต้องไม่รายงานเท็จ แจ้งข้อความเท็จ ปลอมแปลงเอกสารหรือลายมือชื่อผู้อื่น แอบอ้างชื่อมหาวิทยาลัยไปดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๓๐) นิสิตต้องไม่จงใจกระทำการ คัด ลอกเลียนแบบงานใดๆ มาเป็นวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๗ การกระทำผิดวินัยดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรง

๗.๑ กระทำผิดวินัยตามข้อ ๖ (๒๑) ถึงข้อ ๖ (๓๐)

๗.๒ กระทำความผิดตามกฎหมายอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก โดยไม่คำนึงถึง

ว่าจะมีการรอกการลงโทษหรือรอกกำหนดโทษ เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๗.๓ กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

๗.๔ กระทำผิดในกรณีที่ระบุไว้ในข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย

จนเป็นเหตุก่อให้เกิดหรืออาจเกิดความเสียหายต่อบุคคล หรือชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

๗.๕ กระทำผิดกรณีอื่นๆ ที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยนิตินิจพิจารณาเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๘ นิสิตต้องรักษาวินัยตามหมวดนี้อย่างเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

## หมวด ๒

### โทษความผิดวินัย

ข้อ ๙ โทษความผิดวินัยมี ๖ สถาน แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๙.๑ ความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ได้แก่

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือนหรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร
- (๒) ตัดคะแนนความประพฤติ
- (๓) ภาคทัณฑ์

๙.๒ ความผิดวินัยร้ายแรง ได้แก่

- (๑) พักการศึกษา หรือระงับการเสนอชื่อให้สำเร็จการศึกษา มีกำหนดตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาถึงสองภาคการศึกษาในกรณีที่ไม่สามารถพักการศึกษาได้ หรือระงับการให้ปริญญาไม่เกินสองปีการศึกษา
- (๒) ให้ออก
- (๓) ไล่ออกและไม่มีสิทธิได้รับหลักฐานแสดงผลการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ นิสิตทุกคนมีคะแนนความประพฤติ ๑๐๐ คะแนน ตลอดระยะเวลาที่มีสภาพความเป็นนิสิต

(๑) การตัดคะแนนแต่ละครั้งหรือแต่ละฐานความผิดวินัยนิสิต ให้ตัดได้ไม่ต่ำกว่าครั้งละ ๕ คะแนน แต่จะเป็นจำนวนเท่าใด ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการสอบสวนวินัยนิสิตหรืออธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย

(๒) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน เกินกว่า ๔๐ คะแนน แต่ไม่เกิน ๖๐ คะแนน ให้หมดสิทธิสอบปลายภาคในภาคการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนั้น

(๓) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน เกินกว่า ๖๐ คะแนน แต่ไม่เกิน ๘๐ คะแนน ให้ได้รับโทษพักการศึกษามีกำหนด ๑ ภาคการศึกษาปกติ

(๔) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน เกินกว่า ๘๐ คะแนน แต่ไม่เกิน ๙๙ คะแนน ให้ได้รับโทษพักการศึกษามีกำหนด ๒ ภาคการศึกษาปกติ

(๕) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันถึง ๑๐๐ คะแนน ให้ได้รับโทษพ้นสภาพการเป็นนิสิต โดยให้ออกหรือไล่ออกตามดุลยพินิจของคณะกรรมการสอบสวนวินัยนิสิต

(๖) คะแนนที่ถูกต้องและได้นำไปใช้ในการลงโทษพักการศึกษาแล้ว จะไม่นำมาใช้เพื่อการลงโทษพักการศึกษาครั้งต่อไป แต่จะเก็บสะสมไว้เพื่อเป็นเกณฑ์ตาม (๕) เท่านั้น

(๗) กรณีที่มีคำสั่งลงโทษตัดคะแนนในภาคการศึกษาสุดท้ายซึ่งนิสิตผู้นั้นจะสำเร็จการศึกษาและมีผลทำให้คะแนนสะสมที่ถูกต้องถึงเกณฑ์พักการเรียน มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาเปลี่ยนโทษพักการศึกษาเป็นโทษอย่างอื่นตามข้อ ๙ ตามความเหมาะสมก็ได้

(๘) การตัดคะแนนความประพฤติ และการคืนคะแนนความประพฤติสำหรับนิสิตที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติ สามารถกระทำได้โดยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณา การดำเนินการ เช่นว่านี้ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ โทษให้ออก ให้นิสิตพ้นสภาพการเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยโดยมีสิทธิได้รับหลักฐานแสดงผลการศึกษาของมหาวิทยาลัย

### หมวด ๓

#### การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๒ เมื่อปรากฏว่ามีนิสิตกระทำผิดวินัย ให้บุคคลผู้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของนิสิต หรืออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยผู้พบเห็น รายงานเป็นหนังสือต่อมหาวิทยาลัยโดยเร็ว เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๓ การดำเนินการทางวินัยแก่นิสิต ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยเร็ว และการดำเนินการเช่นว่านั้น ต้องเปิดโอกาสให้นิสิตผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย

กรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนิสิต และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการสรุปข้อเท็จจริงและรายงานผลการสอบสวนให้มหาวิทยาลัยพิจารณา ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้

ข้อ ๑๔ ในกรณีข้อเท็จจริงปรากฏโดยแจ้งชัดว่านิสิตผู้ใดมีพฤติกรรมหรือกระทำผิดวินัย ซึ่งเป็นความผิดเล็กน้อย ให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตหรือผู้ที่รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตมอบหมายหรือคณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมาย เรียกนิสิตผู้นั้นมาว่ากล่าวตักเตือน ให้ยุติหรือระงับการกระทำ หรือพฤติกรรมที่กระทำนั้นหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นๆ เสีย โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนิสิตก็ได้

## หมวด ๔ การสอบสวนวินัยนิสิต

ข้อ ๑๕ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนิสิต ตามข้อ ๑๓ วรรคสอง เพื่อพิจารณาสอบสวนหาข้อเท็จจริงในมูลกรณีที่นิสิตถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยนิสิต โดยให้แต่งตั้ง รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตหรือผู้ที่รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตมอบหมาย เป็นประธาน รองคณบดี ที่ดูแลด้านกิจการนิสิตอย่างน้อย ๓ คนเป็นกรรมการ และให้หัวหน้างานวินัยและพัฒนานิสิต กองกิจการนิสิตเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนิสิต ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนิสิต

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามวรรคก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนิสิต ขอยกเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกสองครั้งๆ ละไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนิสิต มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงการกระทำผิดวินัยนิสิต

(๒) รายงานผลการสอบสวน และพิจารณาเสนอโทษความผิดวินัยที่เหมาะสม เป็น ธรรมกับการกระทำผิดวินัยนิสิตพร้อมทั้งเสนอความเห็น และรายงานต่อมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนิสิต มีอำนาจเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่ง เอกสาร พยานหลักฐานที่อยู่ในการครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือออกไปตรวจสถานที่ เพื่อประกอบการพิจารณาสอบสวนได้

ข้อ ๑๘ นิสิตที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยนิสิต มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ชี้แจงแก้ข้อ กล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ ก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาสอบสวน ข้อเท็จจริง

## หมวด ๕ การพิจารณากำหนดโทษ และอำนาจการลงโทษนิสิต

ข้อ ๑๙ การพิจารณากำหนดโทษให้อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนวินัย นิสิต โดยเสนอความเห็นและรายงานให้มหาวิทยาลัยพิจารณาโทษและถือว่าเป็นการสิ้นสุดการลงโทษ

ข้อ ๒๐ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษนิสิต ได้แก่ อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๒๑ การส่งลงโทษนิสิตให้ทำเป็นคำสั่งลงโทษวินัยนิสิต ให้พิจารณาสั่งลงโทษตามความเหมาะสมกับความผิด โดยพิจารณาองค์ประกอบของความผิดทั้งด้านความรุนแรง เจตนา แรงจูงใจ หรือมูลเหตุอื่นๆ มาประกอบการพิจารณาด้วย ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

ในคำสั่งลงโทษนิสิตให้แสดงถึงลักษณะของการกระทำความผิดและโทษที่ได้รับ โดยแจ้งชัดด้วยความยุติธรรมมิให้เป็นไปโดยอคติหรือโดยโศสจริต

ข้อ ๒๒ ในกรณีนิสิตกระทำผิดวินัยร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ในกรณีที่มีความผิดวินัยแต่ยังไม่ถึงกับลงโทษ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้นิสิตรายงานตัวอบรม บำเพ็ญประโยชน์ หรือทำงานให้กับมหาวิทยาลัยแทนการลงโทษก็ได้ การดำเนินการเช่นว่านี้ ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย และให้งานวินัยและพัฒนานิสิต กองกิจการนิสิต บันทึกข้อมูลของนิสิตในระบบทะเบียนนิสิต

ข้อ ๒๓ การส่งลงโทษนิสิตที่กระทำผิดทุกครั้ง ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกลงโทษได้ทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้กองบริการการศึกษา และคณะที่นิสิตสังกัดเพื่อบันทึกข้อมูลความผิด และให้งานวินัย และพัฒนานิสิต กองกิจการนิสิต รายงานไปยังผู้ปกครองของผู้ถูกลงโทษทราบ และให้ดำเนินการแจ้งกำหนดเวลาหรือวิธีการในการใช้สิทธิ์อุทธรณ์ในการโต้แย้งคำสั่งหรือการใช้สิทธิ์ในการอุทธรณ์ให้นิสิตทราบด้วย

#### หมวด ๖

#### การอุทธรณ์

ข้อ ๒๔ นิสิตผู้ใดถูกลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้นิสิตผู้นั้นมีสิทธิ์อุทธรณ์ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๒๕ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยหรือพิการจนไม่อาจเขียนหนังสือได้ ให้ผู้ปกครองหรือผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้ที่จะอุทธรณ์กระทำการอุทธรณ์แทนก็ได้โดยได้รับความยินยอมจากผู้อุทธรณ์



ข้อ ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ที่จะอุทธรณ์อาจขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวน ของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษว่าจะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาจากเหตุผลและความจำเป็น เป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๒๗ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษจะต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัย

ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งนั้น

เมื่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ วินิจฉัยคดี เพื่อพิจารณาอุทธรณ์ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา สั่งการ

ข้อ ๒๘ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิสิตประกอบด้วย กรรมการบริหารมหาวิทยาลัยหนึ่ง คนเป็นประธาน กรรมการจากตัวแทนคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยสองคน จากตัวแทนสภานิสิต หนึ่งคนเป็นกรรมการ และนิสิตหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิสิตต้องเร่งดำเนินการพิจารณาการอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับทราบคำสั่ง และอาจขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสองครั้งๆ ละไม่เกิน ๑๕ วัน

ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิสิตมีอำนาจเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำใหม่ได้

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิสิตพิจารณาเห็นว่า การสั่งลงโทษสมควรแก่ความผิด หรือเห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นไม่เป็นธรรมหรือไม่เหมาะสมกับความผิด ให้เสนอขอความเห็นชอบจาก คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อสั่งยกอุทธรณ์หรือเพิ่มโทษ หรือลดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่ กรณี

เมื่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่าการสั่งลงโทษสมควรแก่ความผิด แล้วให้สั่งยกเลิกอุทธรณ์ หรือถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ให้สั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษตามควรแก่กรณี คำวินิจฉัยคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษของคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยถือว่าเป็นที่สิ้นสุด

เมื่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยพิจารณาสั่งการตามวรรคก่อนแล้ว ให้คณะกรรมการ อุทธรณ์วินัยนิสิตแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรโดยเร็ว

ข้อ ๓๐ กรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออก ให้ผู้อุทธรณ์เสนอหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออก ต่อสภามหาวิทยาลัย และคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๓๑ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม  
ข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๗๐ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖



(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยพะเยา